

27 Φεβρουαρίου, 1991

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 953/88).

-
- 5 Διοικητικό Δίκαιο — Διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης — Δικαστικός Έλεγχος — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην κρίση του διοικητικού οργάνου παρά μόνο αν διαπιστωθεί παράβαση της διακριτικής ευχέρειας δηλαδή άσκηση της διακριτικής εξουσίας κατά τρόπο που να μαρτυρεί μη λήψη υπόψη ουσιαστών γεγονότων ή πλάνη περί το νόμο ή τα γεγονότα — Εύλογη υπό τις περιστάσεις η μη αποδοχή του αιτήματος για συμπερίληψη του αιτητή στην κατηγορία των "Μεταλλορύχων" για τους σκοπούς πρόωρης συνταξιοδότησής τους.
- 10 Διοικητική Πρόξη — Αιτιολογία — Αρκεί να είναι επαρκής — Μπορεί να συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου ώστε να καθίσταται εφικτός ο δικαστικός έλεγχος — Μπορεί να είναι σύντομη αλλά επαρκής υπό τις εκάστοτε περιστάσεις.
- 15 Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Διαδικαστικός Κανονισμός Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962 — Κανονισμός 7 — Κάθε διάδικος πρέπει να εκθέτει τα νομικά σημεία του με τις έγγραφες προτάσεις αιτιολογώντας αυτά ταυτόχρονα πλήρως — Διάδικος που εμφανίζεται χωρίς συνήγορο δεν υποχρεούται σε συμμόρφωση με τον Κανονισμό αυτό.
- 20 Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσέβαλε δύο αποφάσεις του Διευθυντή Κοινωνικών Ασφαλίσεων με τις οποίες απορρίφθηκε αίτημά του για πρόωρη συνταξιοδότηση. Βάσει του άρθρου 36Α των Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων 1980-1983 είναι δυνατή η παροχή πρόωρης σύνταξης σε μεταλλορύχους που ασχολήθηκαν σε μεταλλεία μετά τις 7 Ιανουαρίου 1957 νοουμένου ότι η
- 25

απασχόλησή τους έχει τερματιστεί. Σύμφωνα πάντα με το άρθρο αυτό η συντάξιμη ηλικία των μεταλλωρύχων αυτών μειώνεται κατά ένα έτος για κάθε συμπληρωμένη πενταετή περίοδο απασχόλησής τους σε μεταλλείο ποτέ όμως κάτω από 60 ετών.

Ο αιτητής εργάστηκε στα Κυπριακά αμιαντωρυχεία για συνεχή 5
περίοδο πάνω από 28 χρόνια ως αποθηκάριος και σύμφωνα με το νόμο αν πληρούσε τις υπόλοιπες προϋποθέσεις θάπρεπε να συνταξιοδοτηθεί στα εξήντα. Αίτημά του όμως που υπέβαλε στο Τμήμα Κοινωνικών ασφαλίσεων απορρίφθηκε γιατί θεωρήθηκε ότι δεν 10
ήταν μεταλλωρύχος σύμφωνα με την έννοια που απέδιδε στον όρο ο Νόμος. Η παράγραφος (4) του άρθρου 36Α του Νόμου απαιτεί όπως μεταλλωρύχος θεωρείται κάθε μισθωτό πρόσωπο που απασχολείται είτε υπογείως είτε επιφανειακώς εις μεταλλείο νοσημένου ότι η απασχόλησή του έχει άμεση σχέση με την παραγωγή ή 15
τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Το Δικαστήριο κατά την άσκηση του δικαστικού ελέγχου επεμβαίνει μόνο στις περιπτώσεις που επιστημαίνει όχι μόνο άσκηση διακριτικής εξουσίας κατά τρόπο διάφορο εκείνου που το ίδιο 20
πιθανόν να ασκούσε υπό τις περιστάσεις, αλλά κατά τρόπο όχι νόμιμο, δηλαδή κατά τρόπο που μαρτυροί είτε ότι δεν λήφθηκαν υπόψη ουσιώδη γεγονότα, είτε ότι το όργανο ενήργησε κάτω από το βάρος πλάνης ως προς το νόμο ή τα γεγονότα. Στην συγκεκριμένη υπό κρίση περίπτωση ο Διευθυντής άσκησε την εξουσία που 25
του παρέχει ο Νόμος κατά τρόπο νόμιμο. Διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα, εξετίμησε ορθά τα προκύψαντα στοιχεία και δεν ενήργησε υπό επήρεια πλάνης ούτε ως προς το νόμο ούτε ως προς τα γεγονότα.

(2) Ο ισχυρισμός για ανεπαρκή αιτιολογία της απόφασης του Διευθυντή απορρίπτεται. Η αιτιολογία συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλλου ο οποίος περιέχει όλα τα στοιχεία που καθιστούν επικτό και αποτελεσματικό τον δικαστικό έλεγχο. Η αιτιολογία είναι σύντομη αλλά επαρκής υπό τις περι- 30
στάσεις. 35

(3) Βάσει του Κανονισμού 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962 που προνοεί ότι κάθε διάδικος οφείλει να εκθέτει τα νομικά σημεία επί των οποίων στηρίζεται στις έγγραφες προτάσεις του, αιτιολογώντας δε συ- 40
γχρόνως αυτά πλήρως ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή για παράβαση της αρχής της ισότητας προβάλλεται καθυστερημένα και παράτυπα στην απαντητική γραπτή του αγόρευση όπου θάπρεπε μόνον να περιοριστεί σε απάντηση στους ισχυρισμούς των καθ' ων η αίτηση που αναπτύσσονται στη γραπτή τους αγόρευση. Πέραν 45
αυτού δεν στοιχειοθετείται παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος γιατί με βάση τους ισχυρισμούς του αιτητή που προβλήθη-

καν δεν ικανοποιείται το Δικαστήριο ότι όμοια πράγματα για τα οποία δεν μπορεί να γίνει οποιαδήποτε εύλογη διάκριση έτυχαν διαφορετικής μεταχείρισης.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

5 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Impalex Agencies Ltd. ν. Δημοκρατίας (1970) 3 Α.Α.Δ. 361.

Ψαράς ν. Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας (1971) 3 Α.Α.Δ. 151.

Προσφυγή.

- 10 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν το αίτημα του αιτητή για πρόωρη σύνταξη σαν μεταλλωρύχος.

Τ. Παπαδόπουλος, για τον αιτητή.

- 15 *Δ. Παπαδοπούλου (Κα.), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πογιατζής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

- 20 ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Στις 30 Ιουνίου 1988 ο Αιτητής υπέβαλε αίτηση στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για την παροχή σ' αυτόν σύνταξης γήρατος πριν από τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του, σύμφωνα με το άρθρο 36Α των περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων 1980 - 1983, το οποίο προνοεί για την παροχή
- 25 *πρόωρης σύνταξης σε "μεταλλωρύχους" που απασχολήθηκαν σε μεταλλεία μετά τις 7 Ιανουαρίου 1957, νοουμένου ότι η απασχόληση τους έχει τερματιστεί. Η συντάξιμη ηλικία των μεταλλωρύχων που καλύπτονται από τις πρόνοιες του εν λόγω άρθρου μειώνεται κατά ένα έτος*
- 30 *για κάθε συμπληρωμένη πενταετή περίοδο απασχόλησής τους σε μεταλλείο. Όμως, η συντάξιμη ηλικία δε μειώνεται σε καμιά περίπτωση κάτω των εξήντα ετών.*

Ο Αιτητής γεννήθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 1928. Απα-

σχολήθηκε στα Κυπριακά Αμιαντωρυχεία για συνεχή περίοδο πέραν των 28 χρόνων ως ακολούθως: Από 1/5/1949 έως 31/12/1950 ως υπεύθυνος τμήματος οικισμού· από 1/1/1951 έως 28/2/1986 ως αποθηκάριος· και από 1/3/1986 έως 28/7/1987 ως υπεύθυνος αποθηκών και γραφείου αγορών. Προκύπτει από τα πιο πάνω αδιαμφισβήτητα γεγονότα ότι η συντάξιμη ηλικία του Αιτητή πρέπει να μειωθεί από 65 σε 60 έτη νοουμένου, βέβαια, ότι η συγκεκριμένη απασχόλησή του ως αποθηκάριου τον καθιστά "μεταλλωρύχο" εν τη εννοία του εδαφίου (4) του άρθρου 36Α, το οποίο προνοεί τα εξής:

"36Α(4) Διά τους σκοπούς του παρόντος άρθρου:

.....

μεταλλωρύχος' σημαίνει μισθωτόν πρόσωπον απασχολούμενον υπογείως εις μεταλλείον, ή επιφανειακώς εις μεταλλείον νοουμένου ότι η απασχόλησις αυτού έχει άμεσον σχέσηιν με την παραγωγήν ή τον εμπλουτισμόν του μεταλλεύματος."

Με επιστολή του προς τον Αιτητή, ημερομηνίας 22 Σεπτεμβρίου 1988, ο Διευθυντής Κοινωνικών Ασφαλίσεων (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως "ο Διευθυντής") απέρριψε το αίτημα του Αιτητή με το αιτιολογικό ότι δε θεωρεί ότι η απασχόληση του "εμπίπτει στην έννοια του όρου 'μεταλλωρύχος' όπως αυτός αποδίδεται από τη Νομοθεσία Κοινωνικών Ασφαλίσεων."

Στις 19 Οκτωβρίου 1988 ο Αιτητής έστειλε στο Διευθυντή επιστολή με την οποία ζητούσε την επανεξέταση του αιτήματός του για σύντμηση της συντάξιμης ηλικίας του. Στην ίδια επιστολή ο Αιτητής δίδει λεπτομέρειες αναφορικά με την απασχόλησή του στο μεταλλείο Αμιάντου, προς γνώση, όπως αναφέρει, του Διευθυντή και προς άρση τυχόν παρεξηγήσεων εκ μέρους του (Διευθυντή) αναφορικά με την πραγματική φύση της απασχόλησής του (Αιτητή). Επειδή η ιδιότητα του "μεταλλωρύχου" στην παρούσα περίπτωση εξαρτάται αποκλειστικά από τη φύση της συ-

γκεκριμένης απασχόλησης του Αιτητή, παραθέτω αυτούσιο το περιεχόμενο της επιστολής του ημερομηνίας 19 Οκτωβρίου 1988.

"Αξ. Κύριε,

5 Έλαβα την επιστολήν σας ημ. 22/9/88 και μετ' εκπλήξεως ανέγνωσα την απόρριψιν της αιτήσεως που είχα υποβάλει στις 30/6/88 διά πρόωρον συνταξιοδότηση σαν μεταλλωρύχος. Επειδή αναμφιβόλως πιστεύω ότι δικαιούμαι συντάξεως παρακαλώ υμάς όπως επανεξετάσετε την περίπτωσίν μου. Προς άρσιν δε τυχόν παρεξηγήσεων παραθέτω προς γνώσιν σας τα κάτωθι:

Εργάστηκα στο μεταλλείον Αμιάντου από 1/5/49 μέχρι 28/7/87 δηλαδή 38 συνεχή χρόνια εκ των οποίων τα 35 ως αποθηκάριος. Η κεντρική αποθήκη στεγαζόταν στο οίκημα του Γκαράζ όντας υποχρεωμένος να αναπνέω για όλα αυτά τα χρόνια τα καυσαέρια των βαρέων οχημάτων που επισκευάζοντο σ' αυτό. Η δεύτερη μεγάλη αποθήκη ήτο δίπλα στο Μηχανουργείον και σε απόστασιν 100 μέτρων περίπου και με όλα τα σιδηρικά λαμαρίνες, σωλήνες κλπ. σε περιφραγμένον υπαίθριον χώρον δίπλα της. Υπήρχαν επίσης και άλλες πέντε βοηθητικές αποθήκες σε διάφορα μέρη του Μεταλλείου, ξυλείας, λαστίχων, σακκουλλών, δυναμιτών κλπ. Καθημερινώς μετέβαινα υποχρεωτικώς από την μίαν αποθήκην στην άλλην διά μεταφοράν και παράδοσιν υλικών ασχέτως καιρικών συνθηκών γιατί θα καθυστερούσε η δουλειά και θα μειωνόταν η παραγωγή. Στις παραλαβές μεταξύ άλλης χειρονακτικής εργασίας ήμουν επίσης υπόχρεως να κοτσάρω τις λαμαρίνες και τα άλλα σιδηρικά (steel) στο Βίντζιν (Coles-Crane) πολλάκις με θερμοκρασίαν πολύ κάτω του μηδενός κελσίου. Τον χειμώνα λοιπόν υπέφερα από την βροχήν, την λάσπην, την παγωνιά και το χιόνι το δε καλοκαίρι μας ετύλιγε η σκόνη τόσον εμένα όσον και την οικογένειάν μου καθότι το σπίτι που μου παρείχεν η Εταιρεία ήταν στην περιοχήν του Μεταλλείου απέχοντας μόνον 80 μέτρα από

τα κολάνια μεταφοράς του μεταλλεύματος από τον Σπαστήρα στα Κόσκινα.

Με τα ανωτέρω θέλω να σας δώσω μίαν εικόνα υπό ποιές συνθήκες εργαζόμουν για 38 χρόνια ως εκ τούτου θα ήτο αδύνατο να με θεωρήσετε ως Γραφέα μη δικαι- 5 ούμενον συνταξιοδότησης, αλλά σαν αποθηκάριον αν όχι και εργάτην.

Πιστεύοντας ότι η δουλειά μου ήταν εξίσου δύσκο- λη με τα άλλα επαγγέλματα που συνταξιοδοτούνται στα 60, παρακαλώ όπως αναθεωρήσετε την απόφασίν 10 σας χάριν της δικαιοσύνης."

Ο Διευθυντής επανεξέτασε την απόφασή του υπό το φως της επιστολής του Αιτητή ημερομηνίας 19/10/1988 και αποφάσισε να εμμένει στην αρχική του θέση ότι ο Αι- τητής δεν είναι "μεταλλωρύχος" εν τη εννοία του Νόμου. 15 Εστειλε, ως εκ τούτου, στον Αιτητή νέα επιστολή με ημε- ρομηνία 11 Νοεμβρίου 1988 στην οποία αναφέρονται τα εξής:

"Κύριε,

Θέμα: Απόρριψη αίτησης για σύνταξη γήρατος 20
(Μεταλλωρύχου)

Αναφέρομαι στην επιστολή σας με ημερομηνία 19 Οκτωβρίου 1988 σε σχέση με το πιο πάνω θέμα και σας 25 πληροφορώ τα ακόλουθα.

Σύμφωνα με τη νομοθεσία Κοινωνικών Ασφαλίσε- ων μεταλλωρύχος σημαίνει μισθωτόν πρόσωπο απα- σχολούμενο υπογείως ή επιφανειακώς σε μεταλλείο νο- ουμένου ότι η απασχόληση του έχει άμεση σχέση με την παραγωγή ή τον εμπλουτισμό του μεταλλεύματος. 30

Η περίπτωση σας έχει επανεξεταστεί και σύμφωνα

με την πιο πάνω πρόνοια της νομοθεσίας, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η απασχόλησή σας ως αποθηκάριος στα Κυπριακά Αμιαντωρυχεία δεν εμπίπτει στην έννοια του όρου 'μεταλλωρύχος'.

- 5 Για τους πιο πάνω λόγους η απόφαση που σας γνωστοποιήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1988 δεν είναι δυνατό να αναθεωρηθεί γιατί αυτή ορθά πάρθηκε."

Με την προσφυγή του αυτή ο Αιτητής προσβάλλει τις αποφάσεις του Διευθυντή που περιέχονται στις επιστολές 10 του με ημερομηνία 22/9/1988 και 11/11/1988 αντίστοιχα, με τις οποίες απορρίφθηκε το αίτημα του Αιτητή για πρόωγη συνταξιοδότηση. Η προσφυγή βασίζεται πάνω στα πιο κάτω νομικά σημεία:

- 15 "1. Η απόφαση των καθ' ων η Αίτηση ελήφθη καθ' υπέρβαση και/ή κατά κατάχρηση εξουσίας.

2. Η απόφαση των καθ' ων η Αίτηση είναι προϊόν νομικής και/ή πραγματικής πλάνης και/ή λήφθηκε υπό συνθήκες ισοδυναμούσες προς πραγματική και/ή νομική πλάνη.

- 20 3. Η απόφαση των καθ' ων η Αίτηση λήφθηκε χωρίς την διεξαγωγή της δέουσας Έρευνας.

4. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι άδικη και/ή αδικαιολόγητη και/ή είναι πλημμελώς αιτιολογημένη και/ή στερείται της δέουσας αιτιολογίας.

- 25 5. Η απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι προϊόν νομικής παρερμηνείας και/ή είναι αντίθετη και/ή παραβαίνει την περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νομοθεσία."

30 Στη γραπτή του αγόρευση ο ευπαίδευτος δικηγόρος του Αιτητή εγείρει δυο μόνο νομικούς λόγους ακύρωσης των επιδικών διοικητικών πράξεων. Πρώτο, τη λανθασμένη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Διευθυντή και, δεύτερο, την έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας. Προτίθεται

να ασχοληθώ με τους δύο αυτούς λόγους με τη σειρά που εγείρονται στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του αιτητή.

1. Λανθασμένη άσκηση διακριτικής ευχέρειας

Στα πλαίσια του νομικού αυτού λόγου ο ευπαίδευτος⁵ συνήγορος ισχυρίστηκε ότι ο αιτητής απασχολείτο μεν στην επιφάνεια και όχι υπογείως, αλλά η απασχόλησή του είχε άμεση σχέση με την παραγωγή του μεταλλεύματος, εφόσον η παραγωγή του μεταλλεύματος αμιάντου, που είναι μετάλλευμα που εξορύσσεται από την επιφάνεια της¹⁰ γης με εκσκαφείς και ακολούθως μεταφέρεται με κολάνια ή αυτοκίνητα στους σπαστήρες και στους μύλους, είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας στην οποία ο αιτητής είχε τη δική του ενεργό συμμετοχή γιατί είχε καθήκον, ως Αποθηκάριος, να μεταφέρει στον τόπο εργασίας των μη-¹⁵χανημάτων εξαρτήματα από την αποθήκη για την επιδιόρθωσή τους οποτεδήποτε υπήρχε ανάγκη επιδιόρθωσής τους. Χωρίς τη συμμετοχή αυτή του αιτητή η παραγωγή μεταλλεύματος θα καθυστερούσε οποτεδήποτε συνέβαινε βλάβη στα μηχανήματα ή οχήματα του μεταλλείου. Υπό²⁰ αυτή την έννοια η απασχόληση του αιτητή είχε, κατά την εισήγηση του δικηγόρου του, άμεση σχέση με την παραγωγή του μεταλλεύματος όπως ρητά προνοεί το εδάφιο (4) του άρθρου 36Α του Νόμου. Ο αιτητής ισχυρίστηκε ακόμα ότι, η άρνηση του Διευθυντή να αναγνωρίσει το γεγονός αυτό, είναι αφ' εαυτής ένδειξη και αποτέλεσμα κακής και²⁵ λανθασμένης εκτίμησης των αδιαμφισβήτητων γεγονότων εκ μέρους του Διευθυντή, πράγμα που τον οδήγησε σε κακή άσκηση της διακριτικής του ευχέρειας. Ο ευπαίδευτος δικηγόρος του αιτητή έκαμε επί του προκειμένου αναφορά στις αποφάσεις στις υποθέσεις *Impalex Agencies Ltd*³⁰ ν. *Δημοκρατίας* (1970) 3 Α.Α.Δ. 361, και *Ανδρέας Ψαράς* ν. *Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας* (1971) 3 Α.Α.Δ. 151, και ισχυρίστηκε ότι οι επίδικες διοικητικές πράξεις πρέπει να ακυρωθούν γιατί είναι αποτέλεσμα άσκησης της διακριτικής εξουσίας του Διευθυντή κατά τρόπο όχι νόμι-³⁵μο.

Η ουσία των όσων έχουν λεχθεί από τους ευπαίδευτους δικηγόρους των δύο πλευρών στα πλαίσια του πιο πάνω νομικού λόγου επικεντρώνεται στην ορθή ερμηνεία της φράσης "η απασχόλησις αυτού έχει άμεσον σχέσιν με την παραγωγή του μεταλλεύματος" στο κείμενο του άρθρου 36Α(4) του Νόμου και η υπαγωγή της διάταξης αυτής στα αδιαμφισβήτητα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης. Αναφορικά με τις δύο αυθεντίες που έχει αναφέρει ο δικηγόρος του αιτητή, θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφέρω ότι 10 οριοθετούν την έκταση του δικαστικού ελέγχου πάνω σε διοικητικές αποφάσεις που λαμβάνονται κατά την άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου διοικητικού οργάνου και καθορίζουν ότι το Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο στις περιπτώσεις που επισημαίνει όχι μόνο άσκηση δια- 15 κριτικής εξουσίας κατά τρόπο διάφορον εκείνου που το ίδιο πιθανόν να ασκούσε υπό τας περιστάσεις, αλλά κατά τρόπο όχι νόμιμο, δηλαδή κατά τρόπο που μαρτυρεί είτε ότι δε λήφθηκαν υπόψη ουσιώδη γεγονότα, είτε ότι το όργανο ενήργησε κάτω από το βάρος πλάνης ως προς το 20 νόμο ή ως προς τα γεγονότα.

Μελέτησα με προσοχή τα επιχειρήματα των δικηγόρων των δύο πλευρών και έχω φθάσει στο συμπέρασμα ότι η απασχόληση του αιτητή ως αποθηκάριου με τα συγκεκριμένα καθήκοντα που εκτελούσε στο μεταλλείο Αμιάντου 25 δεν τον καθιστά "μεταλλωρύχο" με την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο άρθρο 36Α(4) του Νόμου, εφόσον η απασχόλησή του στην επιφάνεια δεν είχε άμεση σχέση με την παραγωγή του μεταλλεύματος. Κάποια έμμεση σχέση μπορεί να είχε, όμως είμαι απόλυτα βέβαιος ότι δεν μπο- 30 ρεί εύλογα να λεχθεί ότι η σχέση της με την παραγωγή του μεταλλεύματος ήταν άμεση. Ούτε ο κίνδυνος εισπνοής σκόνης από το μεταλλείο στον οποίο φαίνεται ότι ο Αιτητής εξέθετε τον εαυτό του κατά τη διάρκεια της απασχόλησής του ή ακόμα και ενώ βρισκόταν στο συγκεκριμένο 35 σπίτι που οι εργοδότες του τού είχαν παραχωρήσει για διαμονή, ούτε το γεγονός των περιοδικών ιατρικών εξετάσεων του, αποτελούν κριτήρια που μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση του επίδικου θέματος κατά πόσον η απασχόληση του Αιτητή είχε άμεση σχέση με την

παραγωγή του μεταλλεύματος ή όχι, στοιχείο που αποτελεί συστατικό της ιδιότητας του "μεταλλωρύχου" όπως ο όρος αυτός προσδιορίζεται στο άρθρο 36Α(4) του Νόμου. Ο Διευθυντής άσκησε την εξουσία που του παρέχει ο Νόμος κατά τρόπο νόμιμο. Διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα, 5 εξετίμησε ορθά τα προκύψαντα στοιχεία και δεν ενήργησε κάτω από την επήρεια πλάνης είτε αναφορικά με το νόμο είτε αναφορικά με τα ουσιώδη γεγονότα.

2. Αιτιολογία

Ο δεύτερος νομικός λόγος που εγείρεται στη γραπτή 10 αγόρευση του Αιτητή αναφέρεται στην αιτιολογία που δίδεται από το Διευθυντή στα αντίστοιχα κείμενα των δύο επιδίκων αποφάσεών του. Ο ισχυρισμός του ευπαιδευτού δικηγόρου του Αιτητή επί του προκειμένου είναι ότι η αιτιολογία που δίδεται είναι ανεπαρκής. Δεν αποδέχομαι 15 τον ισχυρισμό αυτό. Η αιτιολογία συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου που βρίσκεται ενώπιόν μου. Περιέχει όλα τα στοιχεία που καθιστούν εφικτό και αποτελεσματικό το δικαστικό έλεγχο. Είναι σύντομη αλλά επαρκής υπό τας περιστάσεις. 20

Στην απαντητική του γραπτή αγόρευση, ο ευπαιδευτος δικηγόρος του Αιτητή προβάλλει για πρώτη φορά ως πρόσθετο λόγο ακύρωσης των επιδίκων αποφάσεων τον ισχυρισμό ότι οι αποφάσεις αυτές παραβιάζουν τη συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας για το λόγο ότι 25 συνιστούν δυσμενή διάκριση του αιτητή έναντι άλλων υπαλλήλων οι οποίοι έτυχαν του ευεργετήματος της πρόωρης συνταξιοδότησης παρά το γεγονός ότι η απασχόλησή τους δεν τους επέτρεπε την ιδιότητα του "μεταλλωρύχου" εν τη εννοία του άρθρου 36Α(4) του Νόμου. Σε 30 ένορκη δήλωσή του που καταχώρησε στις 27 Φεβρουαρίου 1990, ο αιτητής αναφέρει ονόματα υπαλλήλων των Κυπριακών Αμιαντωρυχείων που έτυχαν πρόωρης συνταξιοδότησης καθώς και τον τίτλο της απασχόλησής τους που περιλαμβάνει εργάτες και επιστάτες γκαράζ, πελεκάνους, 35 κτίστες, κωμοδρόμους, ηλεκτρολόγους και οδηγούς. Στη διάρκεια των προφορικών διευκρινίσεων, ο ευπαιδευτος

δικηγόρος του αιτητή έκαμε και πάλιν αναφορά στον πρόσθετο αυτό λόγο. Η ευπαιδευτη δικηγόρος των Καθ' ων η αίτηση έφερε ένσταση στο δικαίωμα του αιτητή να εγείρει θέμα δυσμενούς διάκρισης σ' εκείνο το στάδιο. Η απάντηση εκ μέρους του αιτητή ήταν ότι το θέμα είχε ήδη εγερθεί στις γραπτές αγορεύσεις του.

Ο Κανονισμός 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου 1962 προνοεί τα εξής:

- 10 "7. Έκαστος διάδικος δέον διά των εγγράφων προτάσεων αυτού να εκθέτη τα νομικά σημεία επί των οποίων στηρίζεται, αιτιολογών συγχρόνως ταύτα πλήρως. Διάδικος εμφανιζόμενος άνευ συνηγόρου δεν υποχρεούται εις συμμόρφωσιν προς τον κανονισμόν τούτον."
- 15

Την αίτηση του παρόντα αιτητή συνέταξε δικηγόρος. Ανάμεσα στα νομικά σημεία πάνω στα οποία βασίζεται η αίτηση, όπως παρατίθενται αριθμημένα στο κείμενο της αίτησης, δεν περιλαμβάνεται ισχυρισμός για παράβαση της αρχής της ισότητας. Αλλά ούτε και στη γραπτή αγόρευση του Αιτητή γίνεται οποιαδήποτε αναφορά στο θέμα αυτό. Όπως έχω ήδη επισημάνει, ισχυρισμός για παράβαση της αρχής της ισότητας προβλήθηκε για πρώτη φορά στην απαντητική γραπτή αγόρευση του δικηγόρου του Αιτητή, η οποία έπρεπε να είχε περιοριστεί σε θέματα για τα οποία είχε εξουσιοδοτηθεί η καταχώρησή της με βάση τις σχετικές οδηγίες του Δικαστηρίου ημερομηνίας 18 Φεβρουαρίου 1989, δηλαδή, να απαντηθούν θέματα που θα εγείρονταν στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση.

20

25 Στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση δε γίνεται οποιαδήποτε αναφορά σε θέματα που έχουν σχέση με την αρχή της ίσης μεταχείρισης των πολιτών. Για όλους τους πιο πάνω λόγους πιστεύω ότι στην παρούσα υπόθεση δεν εγείρεται ισχυρισμός ούτε μπορεί ο αιτητής να βασιστεί σε

30

35 ισχυρισμό ότι οι επίδικες πράξεις συνιστούν παράβαση της ισότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 28 του Συντάγματος. Πέραν αυτού, μπορεί σίγουρα να λεχθεί ότι, εν

όψει του γεγονότος ότι δεν έχω ενώπιόν μου οποιαδήποτε στοιχεία αναφορικά με το χώρο εργασίας και τη φύση και τα καθήκοντα της συγκεκριμένης απασχόλησης των υπαλλήλων των Κυπριακών Αμιαντωρυχείων οι οποίοι έτυχαν του ευεργετήματος της πρόωρης σύνταξης, δεν έχω ικανοποιηθεί ότι υπάρχει οποιαδήποτε ομοιότητα ή αναλογία μεταξύ της απασχόλησής τους αφ' ενός, και της απασχόλησης του αιτητή, αφ' ετέρου, ώστε να μπορεί να θεμελιωθεί ισχυρισμός για άνιση μεταχείριση, δυσμενή για τον αιτητή. Σύμφωνα με τη νομολογία δε χωρεί ισχυρισμός για παράβαση της αρχής της ισότητας που κατοχυρώνει το άρθρο 28 του Συντάγματος, εκτός αν φανεί ότι όμοια πράγματα για τα οποία δεν μπορεί να γίνει οποιαδήποτε εύλογη διάκριση, έτυχαν διαφορετικής μεταχείρισης.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα.

Προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.